BOSKAMP & WILLEMS
ADVOCATEN

Periodieke nieuwsbrief van Boskamp & Willems Advocaten

01 JULI 2018

Raad

De muntencollectie | Help, mijn ex-werknemer richt een eigen concurrerend bedrijf op! | Risico's van de pre-pack | Gebrek aan het appartement? Opgelet! | Opzettelijk veroorzaakte schade toch gedekt door aansprakelijkheidsverzekering? | De kruimelgevallenregeling: kruimels of brokken? | Stappenplan AVG

INHOUD

Arbeidsrecht
Help, mijn ex-werknemer richt een eigen concurrerend bedrijf op! p3

Insolventierecht
Risico's van de pre-pack p4

Bestuursrecht
De kruimelgevallenregeling: kruimels of brokken? p7

Voorwoord

Twee maal per jaar ontvangt u van Boskamp & Willems Advocaten de nieuwsbrief Raad.

Ook deze zomer houdt Raad u op de hoogte van het laatste nieuws en wetenswaardigheden in onze branche.

De eerstvolgende editie van Raad valt naar verwachting in oktober 2018 op de deurmat.

Wij wensen u veel leesplezier en verwachten dat u, in welke branche u ook werkzaam bent, met onze Raad en adviezen uw voordeel kunt doen.

De redactie.

De muntencollectie

Onze collega Adri Noordhof van de sectie Familie- en Erfrecht heeft onlangs een dossier gesloten dat jarenlang heeft gelopen. Het betreft de volgende erfrechtkwestie.

Moeder is in 2008 overleden en laat aan haar kinderen vermogen na bestaande uit een woning met inboedelgoederen, sieraden en een muntencollectie van vader. De muntencollectie betreft een groot aantal historische munten. De kinderen gaan rond de tafel zitten om de nalatenschap te verdelen. Zij worden het echter niet eens over hoe de muntencollectie verdeeld moet worden. Eén broer biedt een bedrag voor de hele muntenverzameling, maar zijn broers en zussen zijn het daar niet mee eens. Zij denken dat de munten veel meer waard zijn dan dat bedrag.

>>

De notaris die betrokken is bij de verdeling van de nalatenschap heeft vervolgens een veilingmeester, gespecialiseerd in muntveilingen, verzocht de waarde te bepalen van de muntencollectie. De collectie is echter zo groot dat een exacte waarde niet kan worden vastgesteld, zelfs niet als de veilingmeester daar meerdere dagen aan zou besteden. De veilingmeester kan wel een tweetal bedragen geven ter overweging, allereerst een schatting van de verzamelwaarde van ca. € 150.000,-- en ten tweede een schatting van de verkoopwaarde van ca. € 100.000,--. De schattingen zijn gebaseerd op kennis, ervaring en het marktgevoel van de veilingmeester.
De broers en zussen zijn na dit nieuws blij dat ze niet akkoord zijn gegaan met het bod van hun broer. Zij worden het echter niet eens over hoe deze muntencollectie verdeeld zou moeten worden. Zij stappen in 2013 naar de rechter. Deze rechter beveelt in juli 2014 dat de munten geveild moeten worden en de opbrengst gelijkelijk onder de broers en zussen verdeeld dient te worden. Intussen zijn zij al zes jaar verder na het overlijden van moeder. Eén broer is het echter niet eens met de voorwaarden die de rechtbank verbindt aan de veiling en gaat begin 2015 in hoger beroep. De broer is het niet eens met de manier waarop de opbrengst van de veiling verdeeld zou worden. Hij vindt dat de voorwaarden gewijzigd moeten worden en indien dat niet gebeurt, de muntenveiling niet door mag gaan. Het gerechtshof laat eind 2015 weten dat de rechtbank de juiste voorwaarden heeft gesteld voor de muntenveiling en wijst het verzoek van de broer af. De veiling dient gewoon door te gaan onder de voorwaarden zoals afgesproken in 2014.
Broers en zussen blijven doorsteggelen en de eerder genoemde broer weigert zijn medewerking te verlenen. De broer is het dan namelijk niet eens met de manier waarop de munten in verschillende kavels verdeeld worden. Daarnaast wenst de broer voorwaarden te verbinden aan biedingen door de erfgenamen zelf. Door het hinderen van deze broer kan de veilingmeester niet overgaan tot waardering van de munten en de muntenveiling laat daardoor op zich wachten.
Uiteindelijk is er in juli 2017 nóg een procedure nodig om de veiling te laten starten. Tijdens de zitting komen broers en zussen eindelijk de voorwaarden voor de veiling overeen waarin zij zich allemaal kunnen vinden. De veilingmeester krijgt groen licht en mag beginnen met het taxeren van de munten. Omdat de collectie zo groot is, heeft de veilingmeester een half jaar nodig om de munten te taxeren en een catalogus te maken. De veiling wordt vervolgens gepland. De spanningen nemen toe. Zal de veiling wel doorgaan of zal één van de broers of zussen alsnog dwarsliggen? Dat gebeurt gelukkig niet. De langverwachte veiling heeft uiteindelijk plaatsgevonden en heeft twee dagen in beslag genomen. De opbrengst was tienduizenden euro's hoger dan één van de broers voorheen had aangeboden te betalen voor de munten. Cliënte was dan ook erg tevreden met dit resultaat en het feit dat de zaak uiteindelijk afgewikkeld was!

Maud van Sambeek

Help, mijn ex-werknemer richt een eigen concurrerend bedrijf op!

Het is niet ondenkbaar dat oud-werknemers een eigen bedrijf starten en gaan concurreren met de oud-werkgever. Er zijn in de rechtspraak inmiddels talloze voorbeelden te vinden van oud-werknemers die door hun oud-werkgevers worden gehouden aan een non-concurrentiebeding, maar ook zijn er gevallen bekend waarbij de oud-werkgever een gerechtelijke procedure start, ondanks het ontbreken van een non-concurrentiebeding (of relatiebeding).

De werknemer krijgt in het kader van het dienstverband toegang tot de bedrijfsgeheimen en gegevens die ten grondslag liggen aan de opbouw van het "bedrijfsdebiet". Die "know-how" bestaat uit specifieke, vertrouwelijke kennis omtrent bijvoorbeeld: de afnemersmarkt, bedrijfsstrategieën en producten en/of diensten. In veel gevallen stelt de oud-werkgever dat de oud-werknemers gebruik maken van de know-how die zij hebben opgedaan in de tijd dat zij werkzaam waren bij de oud-werkgever en daartoe niet gerechtigd zijn.

In het algemeen is het niet onrechtmatig wanneer een ex-werknemer, die niet door een concurrentiebeding gebonden is, gebruik maakt van kennis, ervaring, goodwill en know-how die hij bij zijn voormalig werkgever heeft verworven. Met andere woorden: in beginsel staat het een werknemer zonder concurrentie- of relatiebeding vrij om na het einde van zijn dienstverband, zijn ex-werkgever te beconcurreren. De werknemer mag in dergelijke gevallen de voormalig werkgever beconcurreren ongeacht of werknemer dit doet in dienst van een andere werkgever of door middel van een eigen onderneming.

Echter, ondanks dat géén sprake is van een concurrentie- en/of relatiebeding kan toch sprake zijn van onrechtmatige concurrentie door een werknemer. Volgens het arrest Boogaard/Vesta (HR 9 december 1955, NJ 1956, 157) wordt onrechtmatige concurrentie echter alleen aangenomen indien sprake is van specifieke omstandigheden, hetzij doordat sprake is van oneerlijk gedrag dat gepaard gaat met het beconcurreren van de ex-werkgever of door een optelsom van bijkomende omstandigheden die concurrentie onrechtmatig maken.

Indien een werkgever wil aantonen dat sprake is van onrechtmatige concurrentie dient aan de volgende vereisten te worden voldaan:

1. het stelselmatig en substantieel afbreken van
2. het duurzame debiet van de voormalig werkgever, dat de werknemer in het kader van de arbeidsovereenkomst mee heeft helpen opbouwen
3. met de hulpmiddelen die de werknemer daartoe vertrouwelijk van zijn voormalig werkgever ter beschikking kreeg.

Deze vereisten dienen te worden ingevuld door de concrete omstandigheden van het geval. Zo dient een werknemer van wie het dienstverband slechts kort geleden is geëindigd extra zorgvuldigheid te betrachten. Relevant is bijvoorbeeld of de werkgever kan aantonen dat de werknemer actief relaties van werkgever heeft benaderd en in wat voor wereld werkgever actief is.

De conclusie luidt dat wanneer een werkgever "onrechtmatige concurrentie" wil aantonen, deze vordering goed onderbouwd dient te worden. Voor een werknemer is het belangrijk om je te realiseren dat je, ondanks dat je niet gebonden bent aan een concurrentie- dan wel relatiebeding, alsnog onrechtmatig jegens je ex-werkgever kunt handelen indien je gebruik maakt van de kennis die je hebt opgedaan bij je ex-werkgever. Voorzichtigheid is hier dan ook geboden!

Laurys Stein
sectie Arbeidsrecht

Risico's van de pre-pack

Op 22 juni 2017 heeft het Europese Hof van Justitie geoordeeld dat de Richtlijn overgang van onderneming van toepassing is op een doorstart door middel van een pre-pack. Dit betekent dat na een gepre-packte doorstart alle werknemers van de gefailleerde vennootschap van rechtswege overgaan op de koper met behoud van (individuele en collectieve) arbeidsvoorwaarden. Deze uitspraak heeft dus vergaande consequenties voor degene die (een deel van) de activiteiten overneemt vanuit een pre-pack.

In een dergelijke situatie is allereerst van belang of er sprake is van een overgang van onderneming. Hiervan is sprake wanneer de overnemer is te zien als de voortzetter van de onderneming. Bij het overnemen van de activiteiten moet de identiteit van de onderneming bewaard blijven. Dit zal het geval zijn als de vaste activa, handelsnaam, klantenbestanden, administratie, personeel en dergelijke worden overgenomen. Wordt er alleen een gebouw of alleen machines overgenomen dan is er doorgaans geen sprake van overgang van de onderneming. Toch kan als er bijvoorbeeld vrijwel alleen personeel wordt overgedragen sprake zijn van overgang van een onderneming, bijvoorbeeld als de werknemers de belangrijkste factor van de onderneming zijn. Als er meer overgenomen wordt, zoals personeel en opdrachten, dan is er snel sprake van overgang (van de exploitatie) van een onderneming. Overgang van onderneming kan zich ook voordoen al realiseren de betrokken partijen zich dat niet. Voldoende is dat in het kader van een contractuele betrekking een ander de zeggenschap en verantwoordelijkheid krijgt over de exploitatie van de onderneming.

Indien er sprake is van overgang van onderneming is vervolgens de vraag of de wettelijke bepalingen van overgang van onderneming van toepassing zijn of niet. Van belang is dat de uitspraak van het Europese Hof van Justitie alleen van toepassing is op een doorstart vanuit een pre-pack en niet op een doorstart vanuit een faillissement. Het Hof van Justitie heeft geoordeeld dat de geboden werknemersbescherming behouden blijft in een situatie waarin de overgang van een onderneming plaatsvindt na een faillietverklaring in de context van een vóór de faillietverklaring voorbereide en onmiddellijk daarna uitgevoerde doorstart. De reden hiervan is dat een pre-pack niet enkel gericht is op liquidatie van het vermogen aangezien de door de rechtbank aangestelde 'beoogd curator' met name de mogelijkheden onderzoekt van een eventuele voortzetting van de activiteiten van die onderneming door een derde. De beoogd curator bereidt zich voor op handelingen die onmiddellijk na de faillietverklaring moeten worden verricht teneinde die voortzetting te verwezenlijken. Daarbij is niet relevant dat de pre-pack tevens de maximalisatie van de opbrengst van de overdracht voor alle schuldeisers van die onderneming beoogt. Ingeval van een doorstart vanuit faillissement is er nog steeds sprake van een insolventieprocedure die gericht is op liquidatie van het vermogen en geldt de uitzondering nog wel, waardoor de bepalingen omtrent overgang van onderneming buiten toepassing blijven.

De rechtbank Noord-Holland heeft op 12 oktober 2017 geoordeeld dat, ondanks dat er een pre-pack aan het faillissement was voorafgegaan, de bepalingen over overgang van onderneming niet van toepassing waren, omdat niet is komen vast te staan dat voor faillietverklaring sprake is geweest van een pre-pack die tot in de kleinste details de overdracht van de onderneming beoogde voor te bereiden. Uit niets bleek dat al voor de faillietverklaring afspraken waren gemaakt over de overname en de overdracht van de onderneming. Evenmin is sprake geweest van een onmiddellijk na de faillietverklaring uitgevoerde pre-pack. Kortom, de (ontslagen) werknemers konden niet met succes een beroep doen op de bepalingen van overgang van onderneming.

Ook de rechtbank Gelderland heeft op 1 februari 2018 geoordeeld dat er geen sprake is van overgang van onderneming ingeval een doorstart wordt gerealiseerd in een faillissement. In deze procedure betoogde de vakbond namens enkele werknemers dat er sprake was van overgang van onderneming omdat er sprake was van een vooropgezet plan. De rechtbank oordeelt evenwel dat er geen sprake is van een pre-pack situatie en dat nergens uit gebleken is dat het vooropgezette plan meer behelsde dan het bezien welke delen van de onderneming uit de boedel zouden kunnen worden overgenomen en welke prijs hiervoor betaald zou moeten worden. Volgens de rechtbank was dan ook niet voldaan aan de vereisten voor overgang van onderneming.

Uit voormelde uitspraken blijkt duidelijk dat ingeval van een pre-pack de doorstarter er rekening mee moet houden dat er sprake is van overgang van onderneming. Dit heeft tot gevolg dat niet alleen de arbeidsvoorwaarden overgaan, maar ook alle werknemers in dienst treden van de doorstarter. De richtlijn biedt overigens wel enige mogelijkheden om voorafgaand, tijdens of na overgang van onderneming werknemers te ontslaan dan wel de arbeidsvoorwaarden te wijzigen. De bepalingen van overgang van onderneming gelden evenwel nog steeds niet ingeval van een doorstart vanuit faillissement. Het is dus zaak u goed te laten adviseren als u een doorstart overweegt.

Niek Vinke

Gebrek aan het appartement? Opgelet!

Inleiding

Op 15 mei 2018 heeft de Raad van Arbitrage (zaaknummer: 72.093) in hoger beroep in twee gevoegde zaken een interessante uitspraak gedaan. De uitspraak is zowel interessant voor wat betreft het bouwrecht als het VvE-recht.

Uitleg overeenkomst

Partijen hadden gebruik gemaakt van de model koop-/aannemingsovereenkomst voor appartementsrechten van voorheen het GIW (thans Bouwgarant). In verband met klachten omtrent de uitvoering van balkonhekken (in plaats van gecoat aluminium waren er gemoffelde stalen hekwerken aangebracht) had de VvE de aannemer aansprakelijk gesteld. In de technische omschrijving behorende tot de overeenkomst stond dat er "metalen" hekwerken zouden worden geplaatst. In de na het sluiten van de overeenkomst verstrekte "kleuren- en materialenlijst" stond echter vermeld dat de hekwerken in onderhoudsarm "gecoat aluminium" zouden worden uitgevoerd. De VvE verlangde nakoming hiervan. De vordering werd in eerste instantie afgewezen omdat er volgens de Raad van Arbitrage geen sprake was van non-conformiteit. In de technische omschrijving stond immers slechts vermeld "metalen" hekwerken. In hoger beroep is evenwel geoordeeld dat de na het sluiten van de overeenkomst ontvangen "kleuren- en materialenlijst", doch ook bouwvergunningstekeningen die de VvE later bij de gemeente had opgevraagd en waarop eveneens "aluminium" hekwerken stonden vermeld, een rol spelen bij de beoordeling van wat onder "metalen hekwerken" moet worden verstaan. De appelarbiters waren met de VvE van oordeel dat op basis van de kleuren- en materialenlijst alsmede de bouwvergunningstekeningen wel degelijk onder "metalen" hekwerken moet worden verstaan hekwerken van "gecoat aluminium". De slotsom was dat, nu de aannemer zonder toestemming van de kopers was afgeweken van de overeenkomst (technische omschrijving), de aannemer alle hekwerken moet vervangen door hekwerken van het juiste materiaal.

Machtiging achteraf

De uitspraak is tevens interessant vanwege een formeel aspect. Het bestuur van de VvE dient voor het voeren van een procedure een machtiging van de leden te hebben. In eerste aanleg ontbrak deze machtiging waardoor de vordering als niet-ontvankelijk werd afgewezen. De Raad van Arbitrage in hoger beroep oordeelde dat voor niet-ontvankelijkheid geen plaats is wegens het ontbreken van een volmacht als die volmacht hangende de procedure, eventueel in hoger beroep, alsnog door de gerechtigde wordt verstrekt. Deze machtiging heeft terugwerkende kracht. De vordering werd vervolgens alsnog inhoudelijk beoordeeld.

Conclusie

Het bouwrecht kent met haar contractuele bedingen maar ook wettelijke bepalingen al de nodige voetangels en klemmen, zulks geldt voor het VvE-recht evenzo. Bent u aannemer, verkoper of koper van een appartement dan wel een bestuurder van een VvE, ben daarop bedacht. Zo u behoefte heeft aan advies in deze, neem tijdig contact op met onze sectie onroerend goedrecht.

Marcel Verhagen
sectie Onroerend goedrecht.

Opzettelijk veroorzaakte schade toch gedekt door aansprakelijkheidsverzekering?

Veel mensen zal het niet vreemd in de oren klinken dat schade die opzettelijk is veroorzaakt of toegebracht, niet vergoed wordt op basis van een aansprakelijkheidsverzekering. In vrijwel iedere polis is de zogenaamde opzetuitsluiting opgenomen. Een aantal jaren geleden hebben de verzekeraars de opzetclausule zodanig geformuleerd dat zij zich hierop in een groot aantal situaties kunnen beroepen. De uitsluiting is met name bedoeld voor gevallen waar sprake is van schade die is toegebracht door gewelddadig, discriminerend of intimiderend gedrag. Het kan volgens de verzekeraars immers niet de bedoeling zijn dat de aansprakelijkheidsverzekeraars schade door dergelijk gedrag moeten dekken. Recente jurisprudentie laat echter zien dat de rechter toch anders kan beslissen. Met name in extreme gevallen waarin een beroep werd gedaan op de aansprakelijkheidsverzekering, is soms toch geoordeeld dat de verzekeraar dekking moest bieden.

Kort geleden, op 13 april 2018, heeft de Hoge Raad opnieuw een belangrijk arrest gewezen waarbij de opzetclausule een rol speelde. De zaak heeft betrekking op een tragische gebeurtenis met ingrijpende gevolgen. In januari 2008 schudt een vader zijn enkele maanden oude baby zo hard door elkaar dat het kind moet worden opgenomen in een academisch ziekenhuis. Na onderzoek blijkt de baby bloedingen in de schedel te hebben die passen bij het shaken baby syndroom. De vader was tegen aansprakelijkheid verzekerd bij verzekeringsmaatschappij Reaal. In de polis was de opzetclausule als volgt vermeld:
"Niet gedekt is de aansprakelijkheid van een verzekerde voor schade die veroorzaakt is door en/of voortvloeit uit zijn of haar opzettelijk en tegen een persoon gericht wederrechtelijk handelen".
Er vond strafvervolging plaats. Uit het strafonderzoek kwam naar voren dat de vader verminderd toerekenbaar was doordat hij leed aan het syndroom van Asperger. In zijn arrest overwoog het Gerechtshof dat niet wettig en overtuigend bewezen werd geacht dat de vader 'vol opzet' heeft gehandeld gericht op het doden of het toebrengen van zwaar lichamelijk letsel. Ook de voorwaardelijke opzet werd op grond van de omstandigheden waaronder het voorval plaatsvond niet aangenomen.
De moeder vorderde, als vertegenwoordigster van de baby, een schadevergoeding wegens onrechtmatig toegebrachte schade. Zij sprak de aansprakelijkheidsverzekeraar Reaal aan voor de vergoeding van de schade van de baby. Reaal beriep zich op de opzetclausule en weigerde de schadevergoeding te betalen. De rechtbank en het Gerechtshof wezen het beroep van Reaal op de opzetclausule af en oordeelden dat Reaal toch de schade moet vergoeden; in de strafzaak was immers al vastgesteld dat er geen sprake is geweest van opzet bij de vader toen hij de baby door elkaar schudde.
De Hoge Raad oordeelde dat het Hof al had vastgesteld dat de vader slechts de intentie heeft gehad om het huilen van de baby te stoppen en het onoorbare van het schudden in eerste instantie niet besefte en dat hij daarmee direct ophield toen dat wel tot hem doordrong. Voorts bleek uit de psychologische rapportage dat de vader verminderd toerekenbaar was en dat hem slechts in geringe mate een persoonlijk verwijt te maken viel. Mede in verband hiermee was de Hoge Raad van oordeel dat de opzetclausule buiten toepassing moet blijven. Dat betekent dat Reaal toch dekking moet bieden voor de letselschade van de baby.
Advies: Hoewel de opzetclausule in polissen in sommige situaties zeer voor de hand liggend lijkt te zijn, kan de verzekeraar zich hier toch niet altijd met succes op beroepen. Het kan dus in voorkomende gevallen van belang zijn om de AVP-verzekeraar toch in de zaak te betrekken.

Adri Noordhof

De kruimelgevallenregeling: kruimels of brokken?

Op 25 april 2018 heeft de Raad van State een uitspraak gedaan over kruimelgevallen. Kruimelgevallen zijn functies en bouwplannen die door de wetgever zijn aangewezen in het Besluit omgevingsrecht (Bor) en die met een eenvoudige procedure kunnen worden vergund ondanks dat er sprake is van strijd met het bestemmingsplan. Te denken valt dan aan bijgebouwen, dakkapellen, nutsvoorzieningen, zendmasten en dergelijke.

In de betreffende uitspraak ging het om de oprichting van een nieuw schoolgebouw met technische installaties op de hoger gelegen verdiepingen.
In de uitspraak werd geoordeeld over het beroep dat was ingesteld door een omwonende die van oordeel was dat de vergunning niet had mogen worden verleend. Dit omdat er sprake was van een geheel nieuw te bouwen hoofdgebouw en niet van de uitbreiding van een bestaand gebouw. Deze beroepsgrond trof geen doel. Het is inmiddels vaste jurisprudentie van de Raad dat een kruimelgeval niet is beperkt tot de uitbreiding van bestaande gebouwen. Wel stelt de Raad van State als eis dat het hoofdgebouw op grond van het bestemmingsplan is toegestaan.
Ook ging de Raad van State in de uitspraak van 25 april 2018 in op het in 2010 uit het Bor geschrapte element 'op de grond staand' in de definitie van een bijbehorend bouwwerk. Deze beperking tot op de grond staande bouwwerken bleek in de praktijk niet gewenst en is om die reden uit de regelgeving verdwenen. Een bijbehorend bouwwerk kan dus zowel op de grond, onder de grond als boven de grond worden gerealiseerd. Technische installaties kunnen dus ook op hoger gelegen verdiepingen worden gerealiseerd.
Voor velen roept de naam 'kruimelgevallen' de associatie op met relatief kleine bouwwerken. Niets is echter minder waar. Al in 2011 heeft de Raad van State geoordeeld dat uit de wet en toelichting daarop blijkt dat niet is beoogd de toepassing van de bevoegdheid tot vergunningverlening te beperken tot planologisch ondergeschikte gevallen. Wel moet het gaan om de categorieën die zijn genoemd in artikel 4 Bor. De bevoegdheid is overigens ook niet beperkt tot één bijbehorend bouwwerk per perceel. Meerdere kruimelgevallen per perceel of omgevingsvergunning (cumulatie) is dus mogelijk.
Kortom, wetgever en Raad van State hebben de mogelijkheden om te bouwen op grond van het Bor de afgelopen jaren verruimd en deze regeling biedt dan ook de nodige mogelijkheden. Daarnaast is het te doorlopen traject sneller. Een vergunning op grond van de kruimelgevallenregeling kan via de reguliere voorbereidingsprocedure worden verleend. Deze is over het algemeen sneller en bovendien goedkoper dan de uitgebreide voorbereidingsprocedure van artikel 3.4 Awb
Heeft u vragen over deze problematiek, aarzel dan niet om contact op te nemen met een van de medewerkers van de sectie Ruimtelijk Bestuursrecht.

Hans van der Velden

Stappenplan AVG

Algemene informatie

Vanaf 25 mei 2018 is de Algemene verordening gegevensbescherming (AVG) in werking getreden. Het betreft Europese privacy-wetgeving die in de hele Europese Unie (EU) geldt. De Wet bescherming persoonsgegevens (Wbp) is vervallen.

De AVG heeft als doel het vrij verkeer van persoonsgegevens binnen de EU te vergemakkelijken. Verder versterkt de AVG de positie van betrokkenen waarvan persoonsgegevens worden verwerkt. Zij krijgen meer en sterkere privacy-rechten. Ondernemingen die persoonsgegevens verwerken krijgen meer verplichtingen. De nadruk ligt op de verantwoordelijkheid van ondernemingen om te kunnen aantonen dat zij zich aan de wet houden, de zogenaamde verantwoordingsplicht. Het is dus belangrijk om goed in kaart te brengen welke persoonsgegevens binnen uw onderneming verwerkt worden en met welk doel. Verwerking van persoonsgegevens dient op rechtmatige en behoorlijke wijze plaats te vinden. Ook mogen niet meer gegevens worden verwerkt dan noodzakelijk is en gegevens mogen niet langer bewaard worden dan noodzakelijk is. Ondernemingen moeten transparant zijn over welke persoonsgegevens zij verzamelen en met welk doel zij dat doen. Persoonsgegevens mogen alleen verwerkt worden als daarvoor een wettelijke grondslag is.

Is uw onderneming al AVG-proof?
Boskamp & Willems kan u voorzien van een stappenplan en u helpen om uw onderneming AVG-proof te maken.
Wij bieden diverse modules en modeldocumenten voor vaste prijzen en advies op maat.
Neem contact op met Dagmar Dielissen-Breukers
040 250 14 60
d.dielissen@boskampwillems.nl

Colofon

Raad is een uitgave van
Boskamp & Willems Advocaten

Boskamp & Willems Advocaten
Postbus 8727
5605 LS Eindhoven
Tel +31 (0)40 250 14 14
Fax +31 (0)40 250 14 50
www.boskampwillems.nl

Redactie
Huub van der Westen

Ontwerp en productie
Perqa, Oss